

Skarga wniesiona dnia 24 kwietnia 2004 r. przez Davide Rovetta przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-159/04)

(2004/C 179/25)

(Język postępowania: włoski)

Dnia 24 kwietnia 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich została wniesiona skarga przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich przez Davide Rovetta, reprezentowanego przez Maurizio Gambardella, avvocato.

Skarżący wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- uchylenie decyzji ostatecznej z dnia 14 maja 2003 r. w sprawie jego zaszerogowania do stopnia B 5/3, odrzucającej jego wniosek N.D/77/03 o zaszerogowanie do stopnia B 4;
- uchylenie decyzji zawartej w odpowiedzi na skargę N.R/563/03, odmawiającej wglądu w akta komisji parytetowej właściwej w sprawach zaszerogowania;
- przyznanie symbolicznego zadośćuczynienia w wysokości 1 euro za krzywdę wyrządzoną mu przez zaskarżoną decyzję;
- zasądzenie od Komisji zapłaty kwoty, którą ustali organ mianujący, jaka przysługiwałaby mu retrospektywnie od chwili rozpoczęcia służby, gdyby był zaszerogowany do stopnia B 4;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Davide Rovetta, urzędnik w Dyrekcji Generalnej Podatki i Unia Celna po zakończeniu okresu próbnego złożył podanie do organu mianującego o zaszerogowanie go do wyższego stopnia, tzn. B 4, zgodnie z art. 31 regulaminu pracowniczego. W swoim wniosku podkreślił, że został zatrudniony również w celu realizacji zadań prawnika w Dyrekcji Generalnej Podatki i Unia Celna, Wydział A 3, „Sprawy prawne i kontrola stosowania regulacji wspólnotowych”.

Po otrzymaniu odmownej decyzji organu mianującego i zaszerogowaniu do stopnia B 5/3, wniósł odwołanie od decyzji na mocy art. 90 ust. 2 regulaminu pracowniczego, które zostało oddalone w sposób wyraźny.

W skardze do Sądu Pierwszej Instancji skarżący wnosi o uchylenie decyzji w sprawie odwołania i poprzedzającej ją decyzji w sprawie zaszerogowania oraz decyzji odmawiającej skarżącemu wnioskowanego przez niego wglądu w akta komisji parytetowej właściwej w sprawach zaszerogowania.

Zdaniem skarżącego decyzje te naruszają art. 25 i 31 regulaminu pracowniczego, odpowiednie orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości i Sądu Pierwszej Instancji i istotne wymogi proceduralne, są niedostatecznie uzasadnione i zawierają oczywisty błąd w ocenie. Skarżący twierdzi ponadto, że w niniejszej

sprawie nie uwzględniono decyzji zasadniczej z 1983 r. w sprawie zaszerogowania, zmienionej decyzją z dnia 7 lutego 1996 r.

W końcu skarżący powołuje się sprzeczność z prawem systemu delegowania uprawnień organu mianującego na kolegium w dziedzinie zaszerogowania, ponieważ narusza on zasady proporcjonalności, przejrzystości i prawidłowej administracji.

Skarga wniesiona dnia 3 maja 2004 r. przez Hippocrate Vounakisa przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-165/04)

(2004/C 179/26)

(Język postępowania: francuski)

Dnia 3 maja 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich została wniesiona skarga przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich przez Hippocrate Vounakisa, zamieszkałego w Wezembeek-Oppem (Belgia), reprezentowanego przez Sébastiena Orlandiego, Alberta Coolena, Jean-Noëla Louisa i Etienne Marchal, avocats, z adresem do doręczeń w Luksemburgu.

Skarżący wnosi do Sądu o:

- uchylenie decyzji w sprawie sporządzenia sprawozdania z przebiegu kariery zawodowej za okres od 1 lipca 2001 r. do 31 grudnia 2002 r.;
- zasądzenie kosztów od strony pozwanej.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący nie zgadza się, z przyczyn formalnych i merytorycznych, z dotyczącym go sprawozdaniem z przebiegu kariery zawodowej za okres od 1 lipca 2001 r. do 31 grudnia 2002 r.

Na poparcie swoich roszczeń podnosi:

- naruszenie art. 2 ogólnych przepisów wykonawczych oraz art. 43 statutu. Skarżący precyzuje w tym względzie, że przedmiotowe sprawozdanie zostało sporządzone przez osobę, która nie miała w tym zakresie kompetencji;
- zaistnienie w sprawie oczywistego błędu w ocenie, jak również niespójność między opisem a przyznanymi ocenami;
- naruszenie obowiązku uzasadnienia. Skarżący twierdzi w tym przedmiocie, że ogólna ocena, jaka została mu przyznana, sytuuje go poniżej średniej, przy czym poprzednie sprawozdania były dobre, a powody obniżenia oceny nie zostały wyjaśnione.